

Paa det *nordiske Ministermøde* i Oslo den 23. og 24. Februar drøftede de fire Landes Ministre bl. a. Nordens fortsatte Medvirken i Arbejdet for Marshall-Planens Gennemførelse. Et andet Hovedpunkt i Drøftelserne var Spørgsmaalet om en Udvidelse af det nordiske økonomiske Samarbejde, hvorom der blev truffet Beslutning ved Udenrigsministermødet i København den 27. og 28. August i Fjor. Det lykkedes under Mødet i Oslo i Februar at naa til en mere præcis Formulering af de Opgaver, som *det fælles-nordiske økonomiske Udvalg* skal søge at løse, og der var Enighed om, at dette Udvalg skal træde sammen i København i Marts eller senest i April Maaned i Aar.

De Undersøgelser, Udvalget skal iværksætte, falder i fire Grupper, hvoraf de to særlig har Relation til Nordens Samhandel med andre Lande og de to øvrige til Samhandelen mellem de nordiske Lande indbyrdes. Hvad angaar Nordens Samhandel med andre Lande skal Udvalget undersøge Mulighederne for at tilvejebringe en fælles nordisk Toldtarif som Forudsætning for fortsat Arbejde henimod en nordisk Toldunion. Der skulde være gode Muligheder for at naa frem til en saadan Toldtarif paa et forholdsvis lavt Niveau, naar man træffer en særlig Ordning for Landbruget i de Lande, der har Interesse deraf. Alle de nordiske Lande har jo forholdsvis lave Toldtariffer.

Udvalget skal endvidere undersøge Mulighederne for en Udbygning af Samarbejdet paa det handelspolitiske Omraade udadtil. Som bekendt finder der allerede nu et vist Samarbejde Sted paa dette Omraade, bl. a. derved, at Cheferne for de økonomisk-politiske Afdelinger i de forskellige Landes Udenrigsministerier regelmæssigt mødes til indbyrdes Drøftelser.

Disse Forhold peger udad, men det er Hensigten samtidig at iværksætte en Række Undersøgelser af Samhandelen mellem de nordiske Lande indbyrdes.

Angaaende Afviklingen af *den dansk-amerikanske Overenskomst om Grønlands Forsvar* var Forhandlinger med U. S. A. i Gang, og disse Forhandlinger vilde blive fortsat med det Formaal at bringe Traktaten til Ophør. Udenrigsministeren benyttede i denne Forbindelse Lejligheden til at demontere de Forlydender, der af og til fremkom om Afhændelse af Grønland. Regeringen var ikke villig til at sælge eller paa anden Maade afstaa Grønland til nogen fremmed Magt.

Med Hensyn til *Sydslesvig* var der sket det, at Danmark havde modtaget en *britisk Note af 5. December 1947*, indeholdende Svar paa de danske Noter af 7. og 10. Juli 1947, hvori den danske Regering bl. a. fremhævede Ønskeligheden af, at Sydslesvigsk Forening blev anerkendt paa lige Fod med de øvrige tyske Partier. I Svaret udtales, at en politisk Aner-